

Has fet un esforç brutal per no tancar de cop la porta del despatx. Al contrari l'anaves tancant amb una extraordinària contenció, com aquelles frenades que eviten una topada fatal. Per dintre, però, pujava amb força imparable la marea de la fúria. Com és possible que amb un somriure tan cínic em diguin que no serveixo per aquesta feina? Però qui és ell, un buròcrata de fines mans i corbata gris, per fer un judici tan injust quan només porto una setmana de prova a l'empresa?

Ho has parlat a casa i la Maria, després d'escoltar-te amb molta atenció et diu que li enviïs un correu suggerint 7 dies de termini i tan sols una frase: "ho intentaré", A hores d'ara no saps els resultat, i manca un dia per la nova setmana que et van concedir. De la fúria has passat a la feina, i possiblement de la feina al contracte. Ja ho veurem, però aquest "ho intentaré" t'ha comunicat una bona dosi d'autoestima.

Ho intentaré... sí, un cop més, intentaré deixar de fumar.
Ho intentaré....sí, no passar al semàfor vermell.
Ho intentaré....sí. preparar l'esmorzar dels nens
Ho intentaré... sí, anar a missa els dissabtes al vespre.
Ho intentaré....sí, no criticar als veïns
Ho intentaré....sí, escoltar el que m'expliques de l'escola a les 22'30
Ho intentaré....sí, no cridar tant quan fan un gol
Ho intentaré....sí, resar abans de dormir.

Intentaré trencar la monotonia dels dies iguals amb bon humor, amb un somriure, no anant tan de pressa pels carrers com si s'escapés el tren, ser més amable, més humà, millor amic, millor pare, millor fill, millor ciutadà, més creient, més optimista, més actiu... i no sols per una millor qualitat de vida sinó perquè tinc un temps limitat i desitjo aportar alegria i pau al meu entorn.

Jesús Renau sj.